

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

være andre områder inden for arbejdsløshedssikringen, som trænger til at blive lavet om. Må jeg pege på et par enkelte. Først og fremmest spørgsmålet om deltidbeskæftigelse, hvor det føles ganske urimeligt, at man ikke kan sikres mod arbejdsledighed, hvis man ikke er i stand til at yde fuld arbejdsindsats i timetal på arbejdsmarkedet. Dernæst spørgsmålet om optagelse i en arbejdsløhedskasse, hvor man må vente mange måneder som bidragydende medlem, inden man kan blive nydende. Endvidere spørgsmålet om beskæftigelse, inden man kan blive medlem af en arbejdsløhedskasse som nydende medlem osv. Disse spørgsmål trænger ganske givet til at blive taget op, men jeg føler mig i overensstemmelse med den højtærede arbejdsminister, når han giver udtryk for, at da der sidder det såkaldte Wechselmann-udvalg og arbejder med problemerne, ville det være helt unaturligt og i uoverensstemmelse med tidligere praksis her i det høje ting, om man gik hen og pillede enkelte dele ud af et stort lovkompleks og ændrede disse, medens et udvalg sidder.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til hr. Erling Dinesen, som henviste til en aftale truffet i 1967 på baggrund af et flertal i det udvalg, der dengang afgav betænkning om arbejdsløshedslovgivningen. Det er rigtigt, at vi på daværende tidspunkt var indstillet på, at man skulle røre ved disse dagpenge-satser, men jeg vil også gerne gøre hr. Erling Dinesen opmærksom på, at vi meget stærkt fremhævede, at det, vi var nået frem til i 1967, ikke var den endelige løsning, hverken med hensyn til organisationsform eller med hensyn til sammenligning med andre dagpengeydelse. Det er rigtigt, at vi sagde, der skulle ske en samordning med de øvrige korttidsydelse. Må jeg gøre hr. Erling Dinesen opmærksom på, at det er jo i dag således, når det drejer sig om arbejdsløsheds-understøttelse, at der gives fritagelse for karensdage, men drejer det sig om sygedagpengeordningen, så har man karensdagene med, og det er vel et spørgsmål, når man virkelig skal sammenligne disse ydelse, hvem der i dag er bedst stillet efter lovgivningen, de, der opnår sygedagpenge, eller de, der får arbejdsløshedsunderstøttelse.

Med disse bemærkninger vil jeg på det radikale venstres vegne give udtryk for, at vi vil gerne afvente det udspil, der kommer på baggrund af Wechselmann-udvalgets betænkning, og indtil da tror vi ikke der er noget formål i at fremme de foreliggende lovforslag.

Kjær Rasmussen: Vi forstår fortsat ikke, at de to partier lader sig nøje med at foreslå en 90 pct.s dækning for tabt arbejdsindtægt. Det naturlige måtte for os at se dog være, at der blev ydet 100 pct.s dækning. Vi vil selvfølgelig støtte 90 pct.s forslagene, men vi vil dog ikke undlade at påpege den reformistiske holdning, som ligger deri.

S-SF lader sig nøje med at stille forslag, som ganske vist lapper lidt på de værste urimeligheder — det må erkendes — men som slet ikke ændrer magtforholdene i samfundet. Forslagsstillerne har således ikke fundet anledning til at komme ind på denne lovs karakter af en deportationslov. Det vil jeg til gengæld gerne sige lidt om. Jeg vil gerne sige lidt om det, fordi det egentlig er det, vi burde have diskuteret her i dag.

Det er bekendt, at vi i denne uge skal have en debat herinde om det, vi har kaldt for „politistatsmetoder“. Netop under behandlingen af disse to forslag føler jeg trang til at fastslå, at deportation af arbejdere også er noget, som hører politistaten til. Det er i sig selv reaktionært at betragte den bestående elendighed som en nødvendighed, således som forslagsstillerne synes at gøre det. Det kan da ikke have sin rimelighed, at partier, som kalder sig arbejderpartier, skal betragte alt fra statens synspunkt. Man må dog prøve på at forstå, at den kapitalistiske stat først og fremmest er til af hensyn til kapitalisterne.

De to partier ved sikkert udmærket, hvad loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring går ud på; de læser vel også aviser. Derfor kan vi ikke se rettere, end at det, de nu er i færd med, i virkeligheden er en forkromning af tommelskrueerne. Primært må det være et socialistisk partis opgave at søge at få disse tommelskruer fjernet, ikke at forskønne dem, og derfor ville det have glædet os meget mere, dersom de to partier var kommet med et forslag til deportationslovens afskaffelse. Det kan være, at vi på et